

deres Næringsvei, og hvoraf altsaa følger, at det vilde være urigtigt at sætte dem i anden Klasse, som kan udføre Arbejde, der kun kræver en Mands halve Arbeidskraft. Det er imidlertid dette, den ærede Rigsdagsmand her foreslaaer, idet han optager Udvalgets fjerde Klasse i den af ham foreslaaede anden Klasse. Hvad dernæst angaaer de Invalider, som ikke kunne udføre Arbejder, der udkræve „stumpel Fornuftis Brug“, saa har den ærede Rigsdagsmand jo selv indrømmet, at de skulle staae i første Klasse, og følger man derfor hans Forslag paa dette Sted, saa maa man altsaa sætte dem baade i 1ste og 2den Klasse.

I den af ham foreslaaede 2den Klasse vil den ærede Rigsdagsmand fremdeles have dem, „som have mistet den højre Haand eller faaet den gjort ubrugelig, eller have mistet den venstre Arm tæt ved Skulderen, saa at ingen Hjælpearms beqvemt kan anbringes.“ Jeg maa herved bemærke, at man vel kan være enig med den ærede Rigsdagsmand i, at der er Forskiel paa hvorledes den er faren, som har mistet hele Armen fra Skulderen af, og den som kun har mistet sin Haand; men Udvalget har dog ikke meent, at denne Forskiel var saa betydelig, at man derfor behøvede at sætte dem i forskjellige Klasser. Hvad der i alt Fald, mener jeg, her maa have en væsentlig Betydning, er ikke om Armen er affat mere eller mindre høit op mod Skulderen, men derimod om Bedkommende har beholdt noget af Armen under Albuen; thi med det Stykke, som er under Albuen, kan der udføres en heel Deel Arbejder ved Hjælp af en kunstig Arm, som ikke er andet end en Krog, som bliver sat paa Armen. Derfor vil det i alt Fald, hvis en saadan Forskiel skulde ansees for nødvendig, efter min Overbeviisning være rigtigt at sætte Forskiellen i, om Bedkommende have faaet Armen sat af over eller under Albueledet. Jeg antager imidlertid, at der ingen tilstrækkelig Grund er til at gøre denne Forskiel, idet, naar Classerne skulle være nogenlunde vide, maa de omfatte saa mange Tilfælde, at man ikke kan vente at kunne bestemt udtrykke enhver saadan mindre Forskiel mellem dem. Sluttelig har den ærede Rigsdagsmand til 2den Klasse henregnet dem, som have faaet et Been

affat „saa tæt ved Høften, at luttet Hjælpebeen kan anbringes“, det vil da sige, jeg kender idetmindste ikke andre end dem, som have faaet Benet affat i selve Høfteledet. Dette er imidlertid en Operation, som yderst sjældent er udført her tillands, og i vor Krig er den kun udført to Gange, og begge Gange ere de Paagjældende døde, og ligeledes i andre Lande er der meget faa af dem, der have gjenneemgaaet denne Operation, der ere komne sig derefter. Udvalget har derfor anseet det for mindre nødvendigt, at gjøre en speciel Klasse af disse Invalider.

Til den 3die Klasse vil den ærede Rigsdagsmand navnlig have henregnet dem „som have mistet Hørelsen paa begge Øren, hvilke Udvalget her har sat i 2den Klasse; det har vel været Udvalget klart, at den, som har mistet Hørelsen paa begge Øren, kan være i en temmelig høj Grad arbejdsdygtig; men Sagen er den, at Udvalget i dette Tilfælde foruden til Arbejdsførhed endnu har taget et andet, tidligere af mig udhævet, Hensyn. Udvalget har nemlig fundet at den Mand, som er bleven stofdøv i Krigen, har derved maattet give Afkald paa Nydelsen af saameget af hvad der er sjønt og smukt i Livet, at man nok paa Grund heraf kunde gjøre hans Erstaining eller Livrente noget højere. Den Bestemmelse, der indeholdes i sidste Passus af den ærede Rigsdagsmands 3die Klasse og hvorefter der herunder skal optages „de, som have faaet et saadant Saar i Benene, at deres Gang deraf er i saa betydelig Grad besværet, at herved er fremkommet en virkelig Banførhed selv til lettere Gangarbejde“, anseer jeg for overflødig, da disse Invalider ere indbefattede deels under de almindelige Bestemmelser, deels under de udtrykkelig anførte Exempler i Udkastets Forslag. Af Udvalgets 4de Klasse vil den ærede Rigsdagsmand have, at de skulle udgaae, som have mistet Synet paa det ene Øie, hvilke han vil have overført til 6te Klasse. Det er nu vistnok saa, at Mangfoldige kunne være fuldkommen arbejdsdygtige og tjenlige til de fleste Professioner, hvad enten de have mistet det ene Øie eller ikke; men ved den flete Classification har Udvalget taget Hensyn til, at for det Første skjæmmer det et Menneske i